

Léiw Elteren a Familjen vun onsen onglécklechen Kommerodinnen a Kommeroden déne mir haut gedenken, Dir Dammen an diñ Hären, wärt Frenn an Sympathisanten vun den EdF, Komerodinnen a Komeroden,

Op Beschluss vum Fédératiounskomitée vun den Zwangsrekrutéierten gett desem 40. Anniversaire vun der Wehrpflichtaféierung hei zu Lëtzebuerg an enger Rei vun Manifestatiounen a Cérémonien geduecht.

Mir, d'enrôlés de force, déi direkt Betreffen vun desen völkerrechtswidregen Verordnungen vum Gauleiter Gustav Simon, sin der Ménonk das jhust mir desen Anniversaire vun engem schrecklechen Verbriechechen net dierfen erivergoen lossen, ouni déi him zoukommend Wichtegkét an Aschätzung genügend erfir zestreichen. Et ass zwar net un ons, fir an historeschen Recherchen an a méiséilegen ~~historeschen~~ ^{gerichtlich} Arbechten an Diskussiounen des Erégnisse ze erklären oder ze klären, esou wéi et des Dég an der geschriveneñ an an der geschwatener Press geschitt. War et nun effektiv e Generalstreik oder net? War dese Streik virausgeplangt, an Détailler préparéiert a vu wíem? Ob iwerhapt déi Higerichten a Verschléfthen all gestreikt hun, oder ob sie d'Malchance haten, ennert déi Zuel gefall ze sin déi eben d'Preisen an dénen éischten Dégén vum Ausnahmezustand duerch d'Standgericht ermuerd wollten. Fir ons zielen virun allem 2 Sachen:

1. No der Vekennegung vun der Wehrpflicht zu Lëtzebuerg hun d'Lëtzebuenger spontan gefillt an Erkannt dass vun elo un lëtzebuenger Krichsjugend der Vernichtung soll zougefouert gin. Dém ass dann och mat genau esou engem spontanen a resolutem Nén geäntwert gin. Doerunner bestéht nun ^{awer} kén Zweifel. A jidderén huet versicht dese Protest op séng Art a Weis auszedrücken, esou wéi hien eben d'Méiglechkét hat. Déi eng ware méi couragéiert, déi aner manner. Mir d'EdF op jidde Fall waren, sinn a bleiben all dese Patrioten dankbar. Dankbar, dass sie sech an dese kritesche Momenter virun hir Jongen, "Ons Jongen" gestallt hun. Mir verneigen ons an déivem Respekt an Unerkennung virun all desen Martyrer an Helden; virun all "Mort pour la Patrie", virun all dénen déi gefolttert a gepéngt gouven, virun all dénen déi Schued u Gesondhét a Verméigen gelidde hun, virun all dénen déi un de Folgen vun de Verschléfung ze fréi gestuerve sin. Onsen oprichtege Merci f ass hinen gewess.

Mä 2. hu mir awer och eng Verpflichtung gént iwer desen fir d'Hémecht geafferten. Mir hun dofir ze suergen a musse mat beidroen dass hire Souvenir a Respekt an Eierfurcht erhale bleivt. Ons Generatioun muss mat hellefen dass d'Undenken un déi heroesch Zeit vum Lëtzebuenger Vollék wach bleift. Dass déi nokommend Generatiounen d'Valeur vun desem heldenhaftem Asatz och léieren unzeerkennen an anzeschätzen. Mir müssen ons dergént wíren, wa Stämmen optauchen déi mengen no 40 Joer wär dat alles ze vergiessen. Dat des Erégnesser entgültig der Vergangenhét ugehéieren an net méi der Wert sin erennert ze gin. Ons Kanner a Kanneskanner musse wessen a beherzegen

dass et zu Lëtzebuerg am leschte Krich Leit gouv déi beréd waren, Verméigen a Gesondhét ze riskéieren, jo hirt Lieven op d'Spill ze setzen fir anerer ze hellefen. Déi beréd waren hirt Lieven ze afferen fir dass Lëtzebuerg nés sollt frei gin. Déi beréd waren de Sacrifice vun sech selver ze machen fir dass mir konnten a kennen nés a Freihét an Onofhängegkét an onsem Land lieven.

Fir dass des Tatsachen net an de Vergiess kommen, dat soll de Senn an den Zweck vun dese Manifestatiounen sin. Awer och ze warnen an drop opmierksam ze machen dass ons Freihét an Onofhängegkét net ouniweideres op éiweg Zeiten garantéiert a gesechert ass. Mir Lëtzebuerger, Awunner vun engem klenge Land, musse duebel oppassen, op der Hut sin an net de Kapp an de Sand stéchen. Wéi séier kenne och mir, a wirtschaftlechen, politeschen a gesellschaftlechen Krisen erarutschen an dann kann et séier mat onser jetzeger selbstverständlecher Freihét eriver sin. Nämlech dann, wa mir an déne kritesche Momenter net méi u Solidaritéit a Zesammenhale gewind sin. Wann och vergiess gin ass, dass Gemeinsamkét a "sech géigenseiteg steipen" an hellen ^{den} méi bréngt wéi perséinlechen Egoismus an nemmen "sech gesinn", dann trett erem eng Kéier eng seier geféierlech Situatioun fir onst Land an. An da waren all déi Sacrificen, all dat Blutvergéissen, all déi grouss Hémechtléift an de Joere 1940 an 1945 emsoss. Da sin déi ^{dann} ~~liwend~~ Generatiounen net wért, dass d'Generatiounen aus dem leschte Weltkrich esou vill Uerges a Batteres op sech geholl hun. Da waren all déi, déne mir haut gedenken fir neischt gestuerven.

Mir d'EdF wellen ons op jidde Fall dé Reproche net gefale lossen an hun och an de vergangenene Joerzingten bewisen, dass mir beréd waren fir d'Wouerecht anzetrieden. Ons mat Leiv an Séil anzesetzen, fir dass Ongerechtegkéten ofgeschafe gin an dass ^{geschiedegt} Satisfioun kréien. De Wé warlang an hart. Mä Gottseidank och ~~vun~~ Erfolleg gezéchnet. Esou konnt enner annerem en éische groussen Erfolleg 1967 verzéchent gin mam Gesetz iwer ~~d~~ Favouren zu Gonschten vun den Naziaffer. ^{Juni} 1974 duerch d'Gesetz wat e Rentenzouschoss bei fréizeiteger Invaliditéit oder dem Doud virgeseit a schliesslech 1981 déi 2 Gesetzer vun dénen dat vum 12. Juni entgölteg d'EdF mat ~~séngen~~ ^{dénen} aneren "victimes patriotiques" gleichstellt an dat vum 14. Juli wat Gesetz vun 1974 iwert d'Rentenzouschöss verbessert. Ech gin hei gären zou, dass Kritiker Recht hun dass des Gesetzer net an allen Punkten perfekt sin. Och onse Federatiounskomitée wéi ons Délégiert waren a sin net an allen Détailler 100% mat den Ausféierungen zefridden. Mä eppes well ech dach awer och ganz deitlech soen. Déi grouss Linien a Prinzipien entspréchen onse Fuerderungen an hun ons Satisfioun gin. Sougenannt ^a Speziellfäll

Härke - a

